

राजा सदा धर्मपरः शुभाशुभस्य गोप्ता समीक्ष्य सुकृतिना दधाति लोकान् । बहुविधमपि चरति प्रविशति सुखमनुप
गतं निरवद्यं ।

श्वानो भीषणकाया अयोमुखानि वयांसि बलमृप्रकुलपचिणाश्च संधाः । नरकदने रुधिरपा गुरुवचननुदमुपरतं विशन्त्य
सन्तः ।

मर्यादानियता स्वयम्भुवा य इहेमाः प्रभिनन्ति दशगुणा मनोनुगतात् । निवसति भृशमसुखं पितृविषयविपिनमवगाह्य स
पापः ।

यो लुब्धः सुभृशं प्रियानृतश्च मनुष्यः सततनिकृतिवचनाभिरतिः स्यात् । उपनिधिभिरसुखकृत्सपरमनिरयगोभृशमसुखम
भवति दुष्कृतकर्मा ।

उष्णां वैतरणीं नदीमवगाढोऽसिपत्रवनभिन्नगात्रः । परशुवनशयोनिपतितो वसति च महानिरये भृशार्तः । १९०५१

महापदानि कथ्यसे न चाप्यवेक्ष्यसे परं । चिरस्य मृत्युकारिकामनागतां न बुध्यसे ।

प्रयायतां किमास्यते समुत्थितं महद्भयं । अतिप्रमाथि दारुणं सुखस्य संविधीयतां ।

पुरामृतः प्रणोयसे यमस्य राजशासनात् । त्वमन्तकायदारुणैः प्रयत्नमार्ज्जवे कुरु ।

पुरा समूलबान्धवं प्रभुर्हरत्यदुःखवित् । तवेह जीवितं यमो न चास्ति तस्य वारकः ।

पुराभिवाति मारुतो यमस्य यः पुरःसरः । पुरैक एव नीयसे कुरुष्व साम्पराधिकं । १९०५०

पुरा सहि क एव ते प्रवाति मारुतोऽन्तकः । पुरा च विभ्रमन्ति ते दिशोमहाभयागमे ।

श्रुतिश्च संनिरुध्यते पुरा तवेह पुत्रक । समाकुलस्य गच्छतः समाधिमुत्तमं कुरु ।

शुभाशुभे पुराकृते प्रमादकर्मविभ्रुते । स्मरन् पुरा न तप्यसे विधित्सु केवलं निधिं ।

पुरा जरा कलेवरं विजर्जरीकरोति ते । बलाद्भरूपहारिणी निधत्सु केवलं निधिं ।

पुरा शरीरमन्तको भिनन्ति रोगसारथिः । प्रसङ्ग जीवितचये तपो महत्समाचर । १९०५२

पुरा वृका भयङ्करा मनुष्यदेहगोचराः । अभिद्रवन्ति सर्वतो यतस्य पुण्यशूलने ।

पुरान्धकारमेककोनु पश्यसि त्वरस्व वै । पुरा हिरण्मयान्नगान्निरोचसेऽद्रिमूर्द्धनि ।

पुरा कुसङ्गतानि ते सुहृन्मुखाश्च शत्रवः । विचालयन्ति दर्शनात् घटस्य पुत्र यत् परं ।

धनस्य यस्य राजतो भयं नचास्ति चौरतः । मृतश्च यन्न मुञ्चति समर्ज्यस्य तद्धनं ।

न तत्र संविभज्यते स्वकर्मभिः परस्परं । यदेव यस्य यौतकं तदेव तत्र सोऽश्रुते । १९०५०

परत्र येन जीव्यते तदेव पुत्र दीयतां । धनं यदचरं भ्रुवं समर्ज्यस्य तत्सुखं ।

न यावदेव पच्यते महाजनस्य यावकं । अपक्व एव यावके पुरा प्रलीयसे त्वर ।

न मातृपुत्रबान्धवा न संस्तुतः प्रियोजनः । अनुव्रजन्ति सङ्कटे व्रजन्तमेकपातिनं ।

यदेव कर्म केवलं पुराकृतं शुभाशुभं । तदेव पुत्र सार्थिकं भवत्यमुत्र गच्छतः ।

हिरण्यरत्नमञ्जयाः शुभाशुभेन सञ्चिताः । न तस्य देहसंचये भवन्ति कार्यसाधकाः । १९०५१

परत्रगामि कस्य ते कृताकृतस्य कर्मणः । न सावि आत्मना समो नृणामिहास्ति कश्चन ।